

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: Aydin Cubukcu

برگردان از: م. ن.

۱۴ جنوری ۲۰۱۶

سیاست ویرانگر

ترکیه با آرمان های سلطه طلبانه: حکومت - (ا.ک.پ) AKP جنگ را در داخل و خارج هدایت می کند.

محاصره، گشت زره پوش ها، حملات. انقره در مناطق کُرد نشین یک جنگ داخلی را به راه انداخته. تظاهر کننده کُردی توسط نیرو های امنیتی ترکیه به تاریخ ۳۱ دسمبر در منطقه (دیاربکیر) تهدید می شود.

Foto: Sertac Kayar/Reuters

"آیدین Aydin Kubukcu یک فعال سیاسی، نویسنده، انقلابی و سردبیر جریده " Evernsel Kuelter " همچنان سردبیر شبکه تلویزیون (حیات) است.

او ۱۹ سال در زندان های ترکیه زندانی بود و در سال ۱۹۹۱ آز قید آزاد شد. روز شنبه در نی‌کمی ست ویب کنفرانس "روزا لوکسمبورگ Rosa Luxemburg در باره " اهمیت عملی فرهنگ در مبارزه طبقاتی " و اوضاع در ترکیه صحبت خواهد کرد.

کسانی نخواستند درک کنند که، گرچه برنامه و عمل [این حزب] بعضی پیشرفت های دموکراتیک را به خاطر ادغام در اتحادیه اروپا دنبال می کرد، اما این فقط آمادگی برای یک دوره جدید از سرکوب بود. همین عدم دید شفافیت یکی از عواملی بود، که حکومت در یک نظر سنجی عمومی (رفرنندوم) جهت تغییر در قانون اساسی، ابتداء در سال ۲۰۰۷ بالاتر از (شصت درصد) و بعد در سال ۲۰۱۰ چیزی کمتر از (شصت درصد) رأی موافق مردم را گرفت. اکثریت رأی دهندگان از طریق این نظر سنجی ها امید شان را به یک زندگی سیاسی دموکراتیک بیان کردند.

حزب "عدالت و توسعه" (ا.ک.پ) به خصوص "اردوخان" نتایج این نظر سنجی ها را به عنوان یک دستاورد اعتماد مردم تعبیر، و از آن، جهت مشروعیت بخشیدن به آرمان های قدرت طلبی خود استفاده کردند.

ستراتژی تنش

ترس و اضطراب برافروز، بعد به عنوان ضامن امنیت و ثبات ظاهر شو. این نسخه /روش حزب (آ ک پ) را به

پیروزی در انتخابات اول نومبر کمک کرد. (پیروان حزب در همان شب در انقره) عکس از : Umit

Bektas/euters

در سال ۲۰۱۳ این حزب محافظه کار اسلامی اولین پیام نزولش را دریافت کرد. به تاریخ ۲۸ می در استانبول تظاهرات ها علیه یک برنامه تعمیراتی در محوطه پارک "گیزی" که مستقیماً در مجاورت با پارک معروف "تقسیم" قرار دارد، آغاز گردید. این اعتراض در اثر مداخله قهرآمیز پولیس به تاریخ ۳۱ می ۲۰۱۳ به خشونت انجامید. به تعقیب آن اعتراضات و تظاهرات در چندین شهر بزرگ دیگر ترکیه به وقوع پیوست.

" قیام - گیزی" به ۷۳ ولایت توسعه یافته و حدود سه میلیون انسان در آن شرکت کردند. این تظاهرات ها تا ماه سپتمبر ۲۰۱۳ دوام کردند و تا آنزمان به بزرگترین جنبش اعتراضی علیه حکومت (ا.ک.پ) تبدیل گردید.

این اعتراض ها از یک طرف پایه مخالفان توده نی عظیمی را با خصلت طبقاتی آن برملا ساخت، و از جانب دیگر به تجربیات مهم در رابطه به طریقه های جدید سازماندهی و مبارزه افزوده شد.

به هر حال، حکمروایان در مواجهه با این قیام وحشتزده شدند و بیشتر از روش حمله و خشونت کار گرفتند. و با وضع قانون های جدید، قدرت دستگاه دولتی به طور قابل توجهی گسترش داده شد.

چند ماه پس از "قیام- گیزی"، در ماه دسامبر ۲۰۱۳ رسوائی بزرگ فساد [دولتی] برملا شد. حکومت [اردوخان] سه وزیرش را برکنار ساخت. در غیر آن کوشش کردند، از حوصله کار بگیرند/ بر موضوع خاک بپاشانند. در ضمن اتهامات رشوه خوری علیه "اردوخان" نیز وجود داشت. هنگامی که در نهایت آپارتمان پسرش باید بازرسی می شد، این رسوائی به یک بحران عمیق سیاسی منجر شد.

به تعقیب آن، خشونت پولیس و سرکوب رسانه ها و شبکه های تلویزیون مخالف دولت، به تشدید مشکلات افزود. اما با وجود آن حزب "عدالت و توسعه" در انتخابات محلی مارچ ۲۰۱۴ بار دیگر به پیروزی مهمی نائل شد. با این پشتوانه، بار دیگر حملات خود را علیه مخالفان دولت تشدید بخشید.

در مسأله کُرد ها ظاهراً طوری وانمود کردند، که گویا در حل آن به پیشرفت ها و توافقاتِ دراز مدت دست یافته اند. انتخابات پارلمانی ۰۷ جون ۲۰۱۵ پیام نزول دیگری را برای حزب "توسعه و عدالت" (ا.ک.پ) همراه داشت. یک حزب مربوط به کُرد ها به نام (حزب دیموکرات خلق ها) HDP در انتخابات [پارلمانی] حمایت گسترده مخالفان دولت را که در زمان "واقعات - گیزی" به وجود آمده بود، از آن خود کرد. و توانست که "حد - ده - درصدی" [حد نصاب در پارلمان] را بشکند و با تصاحب ۸۰ کرسی از جمله ۵۵۰ کرسی به "مجلس ملی" ترکیه راه یابد.

این نتیجه باعث از دست دادن "اکثریت" حزب حاکم (ا ک پ) در پارلمان شد و در عین زمان انتظارات را نیز بین مردم به وجود آورد، که گویا این نتیجه، نشانه ای از یک موج نو دموکراسی خواهد بود.

اما حزب حاکم و رهبر آن "اردوخان" می خواستند، به هر قیمت در قدرت بمانند و نتیجه انتخابات را قبول نکردند. با استفاده از چندین بند از قوانین زمان دولت نظامی، به منظور دستیابی به تکرار رأی گیری، کشور را هرچه عمیق تر در بحران سیاسی فرو بردند. در عین زمان "اردوخان" تمام توافق هائی را که چندی قبل در رابطه به مسائل کُرد ها گرفته بود، پوچ و میان تهی اعلام کرد، که این خود جبهات [تفاهات] را دشوار تر ساخت. عملکرد "اردوخان" باعث دو قطبی شدن جامعه شد. این [دو قطبی] "سنتراتیژی تنش" بعضی دولت ها را به خاطر جلوگیری از ایجاد- ناتو، در سال های هفتاد و هشتاد به یاد می آورد.

به تاریخ ۲۰ جولای ۲۰۱۵ در شهر "سوروچ" یک بَم گذار انتحاری "دولت اسلامی" [داعش] ۳۴ تن از جوانان سوسیالیست را کُشت. اندکی بعد، دو افسر پولیس ترکیه در آپارتمان شان در حالت خواب با ضرب گلوله کشته شدند. طبعاً حزب چپی کُرد ها PKK به حیث مسؤولین این کشتار معرفی شد.

دولت به تعقیب آن، عملیات گسترده نظامی را نه تنها علیه "داعش"، بلکه علیه حزب چپی کُرد ها PKK نیز به راه انداخت و عملیات هوائی را آغاز کرد، که به طور عمده مواضع دومی [کُرد ها] را هدف قرار داد. حزب حاکم جنگ را علیه PKK در ترکیه به راه انداخت. حملات علیه فعالان سیاسی کُرد جزء این جنگ بود و هنوز هم است.

به تاریخ ۱۰ اکتوبر "داعش" مرتکب حمله دیگری در انقره شد. در میدانی که هزار ها نفر تجمع ی را برای "کار، صلح و دموکراسی" به راه انداخته بودند، دو انتحاری بَمی را با خود منفجر ساختند. ۱۰۲ انسان که برای پایان دادن درگیری ها بین دولت ترکیه و حزب چپی کُرد ها PKK مظاهره می کردند، جان شان را از دست دادند.

این حمله سنگین باعث شد، که احزاب مخالف دولت، مبارزات انتخابی خود را برای تصاحب کرسی ها در "مجلس ملی" [پارلمان ترکیه] به تاریخ اول نومبر متوقف سازند و همه تظاهرات های برنامه ریزی شده را لغو کنند.

این فضای ایجاد شده جنگ، همه اعتمادی را که بعد از انتخابات (هفت جون) به وجود آمده بود، به طور ناگهانی نابود ساخت. به بخش بزرگی از جامعه تلقین شد، که وضعیت شکننده فعلی نتیجه همان انتخابات است. ذهنیتی را خلق

کردند که گویا تکرار انتخابات یگانه راه خروج از این اوضاع نا بسامان خواهد بود. پروژه صلح که جهت حل مشکلات کُرد ها آغاز شده بود، از جانب انقره لغو شد.

علیه "حزب دموکرات کُرد" HDP که با شکستن " حد - ده - در صد" [حد نصاب در پارلمان] ، باعث از دست دادن "اکثریت" حزب حاکم در پارلمان شده بود، حملات وحشیانه شروع شد، تا باشد که دوباره زیر " حد - ده - درصد" قرار گیرد.

این ستراتیژی وحشت و خشونت باعث شد، که رأی "راست گرایان" بیشتر بالای حزب حاکم متمرکز شود. از طرف دیگر، تردید و نشانه های از همپاشی را بین گروه های مخالف دولت ایجاد کرد. انتخابات نَو نتایج ی را به همراه داشت، که حزب حاکم (ا.ک.پ) بالایش به قدر کافی "کار" کرده بود.

این سیاست خشونت آمیز همراه با پروپاگند های ملی و اسلامی، ترس و شک را بین مردم ایجاد کرد. و این باعث شد، که همه به دور حزب حاکم جمع شوند، و حزب "توسعه و عدالت" (ا.ک.پ) در انتخابات بار دیگر اکثریت آراء را تصاحب گردد.

فضای ایجاد شده و جنگ علیه داخل و خارج، راه بازگشت را به سیاست قدیمی هموار ساخت: در رابطه به سوریه، "با وجود همه چیز" بالای جنگ باید پافشاری کرد، گروه های جهادی را باید کمک کرد، و برنامه های ستراتیژی مداخلات نظامی را علیه مردم کُرد باید عملی ساخت.

جنگ و فاشیزم

بقیه در روز های بعد

لینک مقاله:

<http://www.jungewelt.de/2016/01-08/053.php>

, Seite 12 / Thema Ausgabe vom 08.01.2016